

hetta er nærmasti býur til Ayers Rock. Vænti ekki at nokkur frágreiðing er neyðug her. Tann reyði kletturinn var eitt av hövuðspunktunum hjá okkum í Australia. Hóast Alice er nærmasti býur, so eru tað heili 400 km. út hagar. Vit vildu leiga ein bil saman við tveimum øðrum vit hittu í bussinum. Hetta var nógv bíligari enn at taka ein "busspakka". Aftaná at hava tømt tveir tangar av bensini - tað er tað sama sum at koyra úr Sumba til Fuglafjarðar 3 1/2 ferð - náddu vit júst at siggja sólina seta. Vit stöðgaðu og fóru út at njóta sjónina. Tað var sera vakurt og fríðsælt, men heldur torført at yvirskoða, tá tú stendur mitt í tí. Morgunin eftir fóru vit tíðliga upp at siggja sólina rísa, men vit vóru eitt sindur vónbrotin, tí torført var at taka til sín náttúruna, tá tað sita 200 japanarar har og eta kaviar og drekka sjampagnu.

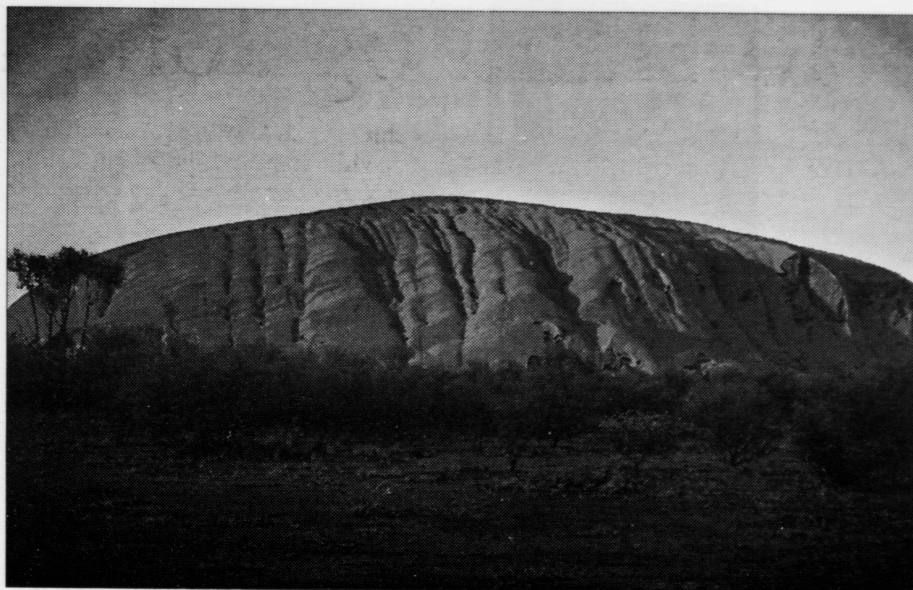
Steinurin er ógvuliga heilagur fyri aboriginal fólk, og tey vilja helst ikki hava at fólk fara upp á hann. Har er tó ein göta, og John og Barney, vinnaðurin, hildu til gongu. Halla og Chelsea virdu aboriginal ynskið meira enn so - ella kanska tey 40 hitastigini? - og bíðaðu í bilinum. Útsýnið av toppinum var stórsligið, sjálvt um har er heldur tómt rúndanum. Vit vóru øll fyra samd í, at ov nógv verður gjørt av um Ayers Rock. Vit vóru opin í sinni, men torført var at siggja hann skifta lit. Vit vænta, at tað sæst lættari á myndum, tiknar við ávisum millumbili.

Kings Canyon

Tað, sum vit ikki sóu við rokkinn, sóu vit afturfyr við Kings Canyon. Hetta er eitt risastórt øki 200 km. norðanfyr Ayers Rock, fult av djúpum gjáum og brøttum bergveggjum. Her gingu vit runt í nakrar tímar, og vit svørja uppá, at vit hava aldrin í lívinum sæð so bláan himmal fyrr. Ikki eitt tað einasta skýggj, bara reytt grót, hvít eycalyptustrøð og kvirra. Ein sera góður dagur, sum endaði við eini stjørnuklárari nátt á einum stórum picnicborði, í hvør sínum sovoposa. Afturkomin til Alice Springs hildu vit leiðina norðureftir aftur, hesaferð móti eysturstrondini til Cairns. Tey kalla býin "kavaranna Mekka", og hetta var júst endamálið hjá okkum. At fara út á heimsins sjeypda undur, Great Barrier Reef, at kava. Hetta 2000 km. langa sker av livandi og deyðum korallum fylgir

John í kavarabúnað tilreiðar at uppliva nakað av tí mest sjáldsama og vakra, sum finst

Viðagitni „Ayers Rock“ í Australia, sum er ein av størstu turistattraktiónunum í landinum

mestapartinum av eysturstrond Australia, og á stödd við Stórabretland. Í veruleikanum eru tað 2600 einstøk sker, og er hetta einasta livandi fyrbrigdi, sum sæst frá mánanum.

Svumu millum korallirnar

Tað byrjaði við einum fimm daga skeiði, tveir dagar í einum djúpum svimjihyli, og triggjar dagar úti á skerinum. Aftaná hevði John fingið sítt kavaraloyvi, og Halla fingið staðfest, at hon og vatn rigga ikki saman. Nakrar av royndunum tú skalt klára - ein, faktisk - var ov ræðandi, so avgjört varð at spara eitt sindur av pengum og nógvu tíð við bara at snorkla úti á skerinum. Kavaralærin var ein ógvuliga fittur amerikanari, sum ongantíð hevði høyrð um Føroyar, og

var sera áhugaður. Eitt sindur ivasamt var í fyrstani, um vit kunnu fara út við bátinum, tí ein orkan lá og lúrdi í umráðinum, men til seinast lögdu vit frá landi. Tað tók uml. ein tíma at koma út hagar, og tá vit so lögdu stilt sóu vit beint niður yvir hesi lögnu djór, tey kalla korallir. Vitanin um hesi djór eru sera nýggj. Tað var ikki fyrr enn í 1981, at tey funnu út av, hvussu tey nørast. Vit høvdu verið til ein sera áhugaverdan fyrilestur um Great Barrier Reef, áðrenn vit fóru, og vóru sera spent at sleppa niður har at vita, um vit kendu nokkur djór aftur.

Aftaná ta fyrstu kavingina, - har Halla svam runt uppi yvir og eygleiddi - var tann ringasti spenningurin lagdur, og vit sigldu víðari

til eitt annað sker. Har hoppaðu tey flestu út í aftur, og tann fitti lærin segði, at nú skuldi Halla eisini gera seg klára. So hoppaðu vit eisini út í, og hann helt í hondini á henni alla tíðina. Tað er ein löggin kensla at ferðast niðri í hesum ókenda heimi, nógv meira livandi enn tú trýrt. Løgnir fiskar í øllum ælabogans litum, og korallirnar siggja út sum blómur, tallerkar, lítill trø og enntá heilar. (brain coral)

Alla tíðina hoyrir tú eitt knitrandi ljóð, og funnu vit út av, at tað eru fiskarnir, sum eta burtur av korallunum. Vit sóu ein "feather-fish", ið meira líktist einum krossfiski. Hann sveimaði yvir botninum við sínum átta ørmmum, fyra niður og fyra upp í senn. Tað líktist balletdans, sera vakurt.

Tom, lærin, segði, at tað var fyrstu ferð í lívinum, at hann hevði sæð ein flyta seg, og hann hevði kavað í 30 ár!

Ein stór uppliving

Tað var á ein hátt lættari at kava enn at snorkla, tá hugsað verður um anding, men tey grunnu skerini, har vit snorklaðu, vóru nógv meira litrík enn niðri á tí djúpa. John kavaði einaferð um náttina, tá hittu teir ein háv. Hesir "Reefsharks", eru ikki vandamiklir og verða uml. 1,5 m. Eisini sóu teir ein "Manta ray", ið kanska kallast ein blanding av einum risakalva og einum stórum fugli, tí teir nærmast flúgva gjøgnum vatnið.

Tann seinasta dagin kom ein kameramaður niður við og tók upp á band. Halla var

eisini við. Vit gjørdur ymiskt stuttligt, og hann tók upp tað djóralívið vit sóu tann dagin. Knappliga fekk hann eyga á eina skjaldbøku, og hana spældu vit so við eina løtu. Umráðandi er ikki at leggja trýst á ryggin hjá teimum, tí tær kunnu gerast ræðsluslignar og drukna av berum sjökk. Vit sóu nakrar av teimum teir triggjar dagarnar har úti.

Vit hildu so leiðina móti landi aftur, eitt stk. videoband og nógv upplivilsríkari. Sum heild dámdi John best, tá teir kavaðu um náttina, meðan Halla var glaðast um at hava sæð ein risakræklung, ið var yvir 1,5 m. breiður.

Djóralívið er sera ríkt í Australia

